

Oponentský posudek bakalářské práce

Dirigent – partner

autor práce: Jana Mimrová

Autorka bakalářské práce nazvané *Dirigent – partner* Jana Mimrová si klade za cíl osvětlit problematiku spolupráce dirigenta se sólistou. Jak sama v úvodu této práce naznačuje, alespoň částečně tak zaplnit mezeru v české odborné literatuře vztahující se k tomuto tématu. „Je až k podivu, že na toto téma nebyla v minulosti napsána samostatná kniha, nebo alespoň polovina odborné publikace pro dirigenti.“ (Konec citátu)

V první kapitole nazvané **Problematika doprovodu obecně** stručně porovnává dirigentovu spolupráci se "sólistou studentem" a "sólistou zkušeným profesionálem." Zamýšlí se nad typem dirigenta „...šikovného spíše na samostatný výstup...“ a dirigenta „schopného doprovázeče.“ Zmiňuje zavedenou praxi zařazování sólových koncertů do koncertních programů orchestrů.

V následující kapitole 1.1 **Historický kontext**, je uveden citát V. Poše (Nauka o hudebních formách) o historickém vývoji formy instrumentálního koncertu. Tento citát je obsahem celé této kapitoly.

Další kapitola 1.2 **Technika dirigování** nám ozřejmuje, že přehledná technika dirigování je klíčová k úspěšnému doprovodu sólisty. Záhy si ale klade otázku, kde vzít poučení, jak takový doprovod zadirigovat, když, jak naznačila v úvodu, takový komplexní návod s informací „co kde máme dělat“ neexistuje. Určitou pomoc nachází v disciplíně operního dirigování, konkrétně v technice dirigování recitativů. Hluběji však toto téma nezkoumá a tak se nedozvíme, o jakou pomoc se jedná, ovšem kromě popisu různých způsobů „odklepávání prázdných taktů“ a doporučení vhodného řešení.

Tématem kapitoly 1.3 jsou, dle autorky, dva základní problémy doprovodu: **Souhra a dynamika**. Jistě, dokonalá souhra mezi orchestrem s dirigentem a sólistou je naprosto klíčová. Jak ji ale však docílit? Odpověď nalzáme hned v následujících odstavcích. Nedoporučuje se dirigentovi se při doprovodu „zasníť“ a přestat dirigovat. Je ale naopak žádoucí aby dirigent byl: 1. Předvídavý, 2. Měl rychlou reakci, 3. Na důležitých místech skladby byl očima v kontaktu se sólistou, 4. Byl pohotový a aby raději dirigoval z partitury.

Kapitola 1.3.2 je nazvaná **Dynamika**. Na poměrně zbytečně dlouhé ploše vysvětluje pisatelka základní požadavek v doprovodu, nepřekrývat zvukově sólistu. A poukazuje na případy oprávněnosti dynamické retuše, s čímž jistě souhlasíme. Oprávněně poukazuje na možný vliv akustiky konkrétního sálu na tento dynamický poměr.

Další část bakalářské práce Jany Mimrové je již věnována jejímu bakalářskému koncertu s Moravskou filharmonií Olomouc v Brně 9.2.2018. Tato část (str.13 – 24) je svým rozsahem celou polovinou autorčiny práce. Své důvody, proč tomuto tématu věnuje tak široký prostor vysvětluje hned v úvodu tohoto dílu. Nuže, proč ne, dozvíme-li se něco nového, zajímavého, poučného, co s tímto tématem souvisí. Ale tady si přečteme o tom, jaký program Jana Mimrová dirigovala, dále, že si nastudovala a připravila partituru, sešla se předem se sólisty

k domluvě, zařídila si možnost odzkoušet si doprovody se sólisty nejprve s doprovodem klavíru a v průběhu této činnosti se dohodli na společné koncepci i na dílčích kompromisech ve svých interpretačních představách. Zajímavý a přínosný moment této části textu je odstavec zabývající se nutným požadavkem na vhodný notový materiál a výčtem několika významných vydavatelů urtextových edicí.

Další díl práce je již věnován **Bachovu Koncertu pro dvoje housle a orchestr d moll**. Popis prostředí vzniku díla a jeho zařazení do skladatelovy tvůrčí a životní peridy jsou jistě zajímavé, následuje podrobný, formálně-estetický rozbor díla s poukazy na možná interpretační a stylová řešení některých částí. Tento díl práce však pokládám za nepřiměřeně rozsáhlý, zvláště když jeho souvislost se zvoleným tématem je velmi okrajová. Nepochybně však je dokladem toho, že dirigentka nabyla během svého studia partitury k tomuto dílu hluboký a vřelý vztah a že dílo, ve spolupráci se sólisty, obohatila o některé, stylově vhodné dynamické a interpretační úpravy.

Práce Jany Mimrové splňuje základní formální požadavky a i svým rozsahem odpovídá požadované normě. Obsah práce nenaplnil má očekávání, jde zde spíše o konstatování již dávno známého, narazíme zde jen výjimečně na něco nového, přínosného, objevného. V práci tedy výrazně převyšuje princip „konstatování a popisu“ nad tvůrčím příspěvkem k tématu. Stylisticky a jazykově je text značně nevyrovnaný, na mnohých místech nese znaky jazykové a vyjadřovací jednoduchosti a kostrbatosti.

Práci Jany Mimrové navrhuji hodnocení stupněm „D“

V Praze 19.5.2018

doc.MgA.Hynek Farkač